

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/245/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200968
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613200968.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, v zastúpení - ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS, s.r.o., Klincová 37/B, 820 05 Bratislava, IČO: 36 862 657, proti odporkyni - I. U., nar. X.XX.XXXX, bytom W. I., H. XXXX/X, o zaplatenie 57,25 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 4C/39/2013-32 zo dňa 7.3.2013, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh (podaný 31.1.2013) ktorým sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 57,25 eur spolu so sankčným úrokom vo výške 20% ročne z tejto istiny od 28.7.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Vykonaným dokazovaním mal preukázať, že 18.12.2009 uzavreli účastníci konania zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (navrhovateľ v tom čase s obchodným menom Dexia banka Slovensko a.s.), obsahom tejto zmluvy bolo zriadenie účtu - rastový osobný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, pričom predmetom zmluvy nebolo povolené prečerpanie na osobnom účte. Listom zo dňa 18.7.2011 navrhovateľ v zmysle príslušných ustanovení Všeobecných obchodných podmienok Dexia banky Slovensko, a.s. odstúpil od zmluvy z dôvodu, že od 1.4.2010 je na účte odporkyne vykazovaný debetný zostatok, ku dňu 27.7.2011 vo výške 70,82 eur, pozostávajúci z úrokov a poplatkov. Účastníci konania uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahujú normy spotrebiteľského práva, pretože zmluvu uzatvoril navrhovateľ v pozícii dodávateľa a odporkyňa v pozícii spotrebiteľa. Navrhovateľ nepreukázal, či boli medzi zmluvnými stranami dojednané úroky a sankčné úroky, nestačí pritom odkaz na Všeobecné obchodné podmienky, prípadne Sadzobník poplatkov. Rovnako nepreukázal, či si splnil svoju zmluvnú povinnosť zasielať odporkyni mesačne poštou výpisy z účtu. Súd nemal dôvod neveriť tvrdeniam odporkyne, že jej tieto výpisy z účtu zo strany navrhovateľa doručované neboli, pretože ak by si navrhovateľ splnil svoju povinnosť, odporkyňa by zistila, že sa jej na osobnom rastovom účte zvyšuje debet spôsobený tým, že jej navrhovateľ účtuje poplatky a úroky, z ktorého dôvodu by potom zmluvný vzťah s navrhovateľom ukončila sama a k skoršiemu dátumu. Naopak, odporkyňa bola presvedčená, že do mínusu, keďže nemala povolené prečerpanie na osobnom účte, sa dostať nemôže. Takéto konanie navrhovateľa nemôže požívať právnu ochranu.

Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyni - úspešnej účastníčke právo na ich náhradu nepriznal, pretože táto si žiadne trovy konania neuplatnila.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, žiadal priznať od odporkyne aj náhradu trov konania (vrátane trov odvolacieho konania) v sume vyčíslenej v odvolaní. V odvolaní zvýraznil, že sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplata sumy 57,25 eur so sankčným úrokom 20% ročne zo žalovanej sumy z dôvodu uzatvorenej zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 18.12.2009, na základe ktorej poskytoval odporkyni bankové služby. Odporkyňa na svojom účte zriadenom u navrhovateľa prečerpala finančné prostriedky do výšky 57,25 eur. Z dôvodu vykazovania debetného zostatku od zmluvy odstúpil (III. B, bod 38 VOP) listom zo dňa 18.7.2011. Poukazoval na článok I. zmluvy, na obsah článku VIII. spoločné prechodné a záverečné ustanovenia B, ods. 5 Všeobecných obchodných podmienok. Zvýraznil, že v súlade s označenými ustanoveniami zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok výpisy, ako aj všetky ostatné písomnosti zasielal odporkyni poštou. V súvislosti s uplatnením sankčného úroku vo výške 20% ročne odvolateľ citoval článok I. bod 3, bod 4, bod 5, bod 7 Všeobecných obchodných podmienok uzatvorenej zmluvy. Prekročením povoleného debetu odporkyňa porušila zmluvné povinnosti, napokon v súlade s ustanoveniami Všeobecných obchodných podmienok po vypovedaní zmluvy listom zo dňa 18.7.2011 bola odporkyňa oboznámená s tým, že jej bude účet zrušený a s tým, že má voči navrhovateľovi debetný zostatok. V súlade s článkom I. bod 7 banka je oprávnená za ďalšie služby účtovať poplatky v zmysle platného Sadzobníka poplatkov. Tento bol založený do spisu, obsahuje v časti E depozitné produkty - ostatné poplatky, bod I. E.4 Sankčnú úrokovú sadzbu pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20%, preto jeho nárok na sankčný úrok vo výške 20% je oprávnený.

Odporkyňa písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nepredložila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 212 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Prioritne vyhodnotil odvolací súd odvolanie navrhovateľa za neopodstatnené. Otázky uvádzané odvolateľom v odvolaní boli súdom prvého stupňa dôsledne riešené. Súd prvého stupňa vo vzťahu k uplatnenému nároku navrhovateľa zaujal správne vecné stanovisko, či už ku skutkovým, ako aj k právnym otázkam. V písomnom vyhotovení rozhodnutia dal relevantné odpovede na všetky podstatné, či už skutkové ako aj právne otázky, na ktoré odvolateľ poukazoval. Okresným súdom konštatované neunesenie dôkazného bremena navrhovateľom o skutkových tvrdeniach z ktorých vychádzal pri uplatnení nároku, má svoj zákonný rámec.

Je jednoznačné, že v posudzovanej veci ide o sporové konanie. V takomto konaní bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať, či boli medzi zmluvnými stranami dojednané úroky a sankčné úroky, pričom nestačí odkaz - správne na to poukazoval súd prvého stupňa - na Všeobecné obchodné podmienky, prípadne Sadzobník poplatkov. Neunesenie dôkazného bremena v sporovom konaní dotknutým účastníkom vyúsťuje do jeho neúspechu v konaní, čoho následným výsledkom je zamietnutie návrhu tak, ako i v posudzovanej veci sa stalo.

Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatoval vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa a musel vyhodnotiť odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodovanie o trovách aplikáciou ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a na tomto základe nepriznanie odporkyni ako úspešnej účastníčke náhrady trov konania je opodstatnené.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodoval krajský súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom (žiadnemu z nich) ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal, úspešná procesná strana - odporkyňa, by mala právo na náhradu trov, tie si v odvolacom

konaní neuplatnila a ani nebolo zistené, že by jej vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.